858/10

Den 15. december 2010 blev i sag nr. 76.744:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxx xxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. Hun klager over, at selskabet har fastsat méngraden efter ulykkestilfælde til 5 %.

Klageren kom til skade ved et skiuheld den 12/2 2004. Selskabet anerkendte skaden og fastsatte på baggrund af bl.a. en neurokirurgisk speciallægeerklæring af 25/8 2005 méngraden til 15 %.

Klageren begærede ved henvendelse til selskabet primo 2009 sagen genoptaget. Selskabet afviste at genoptage sagen med henvisning til, at man vurderede, at der ikke var årsagssammenhæng mellem den forværrelse, klageren havde oplevet, og ulykkestilfældet den 12/2 2004.

Selskabet har i brev af 14/09 2009 til nævnet herved bl.a. bemærket:

> "Vores kunde vendte efterfølgende tilbage til os primo 2009 per telefon, da hun ønskede sin sag genoptaget. Den 21. januar 2009 modtog vi brev fra kunden vedlagt journal fra egen læge for 2008 og udtalelse fra kiropraktisk Klinik.
>
> Sagen blev herefter gennemgået i samråd med vores neurologiske lægekonsulent, hvorefter vi i brev af 27. februar 2009 til vores kunde skrev, at vi ikke kunne genoptage sagen, idet vi har vurderet at der ikke er årsagssammenhæng mellem den forværring der blev beskrevet og hændelsen der skete den 12. februar 2004.
>
> **Vores vurdering**

Efter modtagelsen af klagen gennem Ankenævnet har vi gennemgået sagen på ny.

Den modtagne klage giver os ikke grundlag for at ændre afgørelse.

Det er fortsat vores vurdering, at méngraden som følge af ulykkestilfældet den 8. april 2006 på det foreliggende grundlag fortsat udgør 15 %.

Vi har ved vores afgørelse lagt vægt på, at vores kunde ved ulykkestilfældet pådrog sig et cervikalt rodkompressionssyndrom med varigt mén heraf i form af nedsat kraft ved albuefleksion og nedsat sensibilitet på venstre arm. Vores kunde havde ifølge speciallægeerklæringen fra overlæge … af 25. august 2005 forsat gener i form af konstant sovende fornemmelse på venstre arm svarende til C-nerverodens forsyningsområde helt ud i 1. finger. Der tilkommer radikulære smerter i samme område ved belastninger og ofte i løbet af dagen. Ligeledes udløses der radikulære smerter ved hoveddrejning mod venstre. Derudover har vores kunde fornemmelsen af nedsat kraft i venstre arm, ligesom der har været tilfælde med håndslip. Smerterne i nakkeregionen kan forplante sig som en spændingshovedpine.

Ved den objektive speciallægeundersøgelse blev der bl.a. påvist nedsat sensibilitet svarende til C6-nerverodens forsyningsområde på venstre arm. Der er nedsat kraft i moderat grad ved albuefleksion. Ellers er der normal sensibilitet, kraft og tonus. De dybe reflekser er ligeledes normalt livlige og egale.

Ud fra de foreliggende oplysninger er det fortsat vores vurdering, at den nuværende beskrevne tilstand som følge af ulykkestilfældet ikke er forværret i forhold til de tidligere beskrevne gener, ligesom disse ikke kan begrunde en méngrad højere end de 15 %.

Vores tidligere afgørelse er i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel.

Det er vores kunde, som har bevisbyrden for, at der er sket en forværring, som giver grundlag for en højere méngrad end den af os tidligere fastsatte på 15 %"

Efter sagens indbringelse for nævnet har sekretariatet anmodet Arbejdsskadestyrelsen om at fastsætte méngraden.

I afgørelse af 14/10 2010 fra Arbejdsskadestyrelsen hedder det bl.a.:

"**Vurdering**
Det varige mén er vurderet til 12 procent.

Vi er ved brev af 30. september 2009 blevet bedt om en udtalelse om den medicinske invaliditet/varigt mén.

Vi har med udtalelsen ikke taget stilling til, om der er årsagssammenhæng.
Styrelsens neurologiske speciallægekonsulent har medvirket til at vurdere det varige mén.

Sagsfremstilling
Det fremgår af sagens akter, at [klager] den 12. februar 2004 var på skiferie i Østrig. På en iset piste faldt hun, hvorved hun slog hovedet i den isede jord og landede på venstre skulder. På trods af smerter genoptog hun skiløbet de følgende dage.

Efter skiferien genoptog hun sit arbejde, men fik efter cirka 14 dage stærke smerter ud i venstre arm med udstråling til samtlige fingre. Hun opsøgte på grund af smerterne en alternativ behandler.

På grund af fortsatte smerter blev der den 25. maj 2005 foretaget en MR-skanning, der viste en diskusprolaps i nakken. Der blev foretaget endnu en MR-skanning den 4. maj 2009.

Begrundelse for varigt men
Vi har lagt vægt på sagens lægelige oplysninger, herunder især:
- speciallægeerklæring af 25. august 2005 fra neurokirurg …
- journal fra Privathospitalet …
- journal fra Privathospitalet … af 25. maj 2005.
- journal fra MR-klinikken … af 10. maj 2009.

Det fremgår af oplysningerne, at [klager] har gener efter diskusprolaps i form af konstant sovende fornemmelse på venstre arm ud i 1. finger. Derudover har hun smerter ved hoveddrejning og periodevis spændingshovedpine.

Ved speciallægens objektive undersøgelse blev det konstateret, at [klager] havde nedsat sensibilitet på venstre arm, og nedsat kraft i moderat grad. Det blev endelig konstateret, at der var normal sensibilitet, kraft, og dybe reflekser.

Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt.

> Efter tabellens punkt B.1.1.4 vurderes svære, daglige nakkesmerter med middelsvær bevægeindskrænkning, eventuelt med udstrålende armsmerter og middelsvære somatiske, kognitive og affektive ledsagesymptomer, til 15 procent.

Det er vores vurdering, at [klager] har færre gener end efter ovennævnte tabelpunkt, da hun har middelsvære smerter med udstråling til arm, og let til middel bevægelsesreduktion.

På baggrund af ovenstående er der vores vurdering, at [klagers] varige mén efter ulykken den 12. februar 2004 er skønsmæssigt 12 procent."

I brev til nævnet af 27/10 2010 har klageren hertil bl.a. anført:

"Jeg er fuldstændig uforstående overfor, at man i afgørelsen overhovedet ikke forholder sig til om der er årsagssammenhæng med de mange symptomer som er forværret siden ulykken i 2004. Dette til trods for at min kiropraktor udførligt har beskrevet det i sit brev, og at man i afgørelsen skriver at billede undersøgelserne viser forværring på det skadede sted. Endvidere at som jeg har gjort opmærksom på tidligere + min kiropraktor, at min venstre skulder som er blevet beskadiget under styrtet forværres løbende og jeg højst sandsynligt har fået et piskesmæld samtidig med. Det har jeg skrevet i sin tid ved anmeldelsen at jeg lander på venstre skulder, hvilket man ikke forholdt sig til den gang + forsat ikke gør det, - det til trods for at man i sin tid konstaterede nedsat funktion. I oversigt af 13. sept. 2010 har jeg udførligt beskrevet hvordan tilstanden ændrer sig, hvilket jeg heller ikke kan se man forholder sig til. For mig at se forholder man sig hverken til min kiropraktors eller mine udtalelser, og at jeg har været nødt til at skifte job p.g.a. forværringen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Erstatning ved invaliditet**

…

6.3. Méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes. Forsikringen giver ret til udbetaling af erstatning ved méngrader på 5 % og derover. Méngraden kan højst være 100 %.

…

6.7. Méngraden fastsættes - uden hensyn til den forsikredes erhverv eller sociale situation - efter den medicinske invaliditet på grundlag af de lægelige oplysninger om skadens medicinske omfang i henhold til den invaliditetsskala, der er aftalt mellem Finansforbundet og Tryg Gruppeforsikring. Se punkt 6.30 og 6.40.

…

6.30 Invaliditetsskala for medlemsforsikringen

…

For invaliditeter, der ikke er nævnt ovenfor, benyttes den på afgørelsestidspunktet gældende vejledende méntabel fra Arbejdsskadestyrelsen."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder - henset til Arbejdsskadestyrelsens udtalelse og de lægelige oplysninger i sagen - ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 15 %.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

_____

Klager får ikke medhold.

J. Hermann

Udskriftens rigtighed bekræftes

Henning Jønsson